

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 27. maj 2010

ECO/ J.nr. 2010-1084

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 7. maj 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 1 (SOU L 167).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL)

Spørgsmål nr. 1:

"Ministeren bedes redegøre for, hvorledes fodlænkeordningen, som den er beskrevet i lovforslaget, harmonerer med grundlovens § 71, stk. 6, om administrativ frihedsberøvelse og herunder redegøre for den situation, hvor barnet/den unge ikke giver samtykke til eller indvilliger i brug af fodlænke og om hvornår der kan være tale om direkte adgang til domstolskontrol af pålægget om fodlænke uden om den almindelige klageadgang."

Svar:

Jeg har til brug for besvarelse af spørgsmålet anmodet om bidrag fra Justitsministeriet, som jeg henholder mig til.

Justitsministeriet oplyser følgende:

"Justitsministeriet kan i den anledning udtale følgende vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt kommunalbestyrelsens afgørelse om, at et barn eller en ung skal underlægges elektronisk overvågning, skal betragtes som en administrativ frihedsberøvelse i grundlovens forstand.

Som det fremgår af det, Socialministeriet har oplyst om ordningen, er det en forudsætning for, at der kan træffes afgørelse om, at et barn eller en ung skal underlægges elektronisk overvågning, at vedkommend forældre samtykker heri.

Når det gælder barnet eller den unge, skal barnet eller den unges synspunkter ved afgørelsen om anvendelse af elektronisk overvågning tillægges pas-

sende vægt i overensstemmelse med den pågældendes alder og modenhed. Særligt i forhold til børn på 15 år eller derover er det udtrykkeligt anført, at vedkommendes samtykke skal indhentes.

For børn under 15 år indebærer det forhold, at det under ingen omstændigheder vil være muligt fysisk at tvinge barnet eller den unge til at få påsat en elektronisk fodlænke, at en afgørelse om elektronisk overvågning ikke kan gennemføres, hvis barnet modsætter sig det fysisk.

Herudover kan der peges på, at der ikke er strafferetlige sanktioner forbundet med manglende efterlevelse af en afgørelse om elektronisk overvågning.

Der kan endvidere peges på, at en afgørelse om, at et barn skal bære en fodlænke i forbindelse med et ungepålæg om, at barnet skal opholde sig i hjemmet i en nærmere angiven tidsperiode, ikke i sig selv indebærer en begrænsning af det pågældende barns bevægelsesfrihed. Barnet vil således i praksis kunne forlade hjemmet i den omhandlende periode, og det vil således først være, når der opstår spørgsmål om gennemførelse af kommunalbestyrelsens eventuelle beslutning om med politiets bistand at hente og bringe barnet til stedet, hvor ungepålægget skal opfyldes, at der efter omstændighederne vil foreligge en administrativ frihedsberøvelse i grundlovens § 71's forstand.

På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at en afgørelse i henhold til den foreslåede ordning om, at et barn eller en ung skal underlægges elektronisk overvågning, ikke i sig selv vil indebære en frihedsberøvelse i grundlovens § 71's forstand.

Justitsministeriet skal i øvrigt bemærke, at grundlovens § 71 ikke er til hinder for, at der foretages administrativ frihedsberøvelse. Bestemmelsen i § 71 indebærer imidlertid bl.a., at en person, der måtte være genstand for en administrativ frihedsberøvelse, vil kunne få prøvet beslutningen om frihedsberøvelse af domstolene efter den særlige lempelige ordning, som følger af grundlovens § 71, stk. 6."

Benedikte Kiær

/ Ellinor Colmorten